

" মৰমৰ সন্তানসকল – যেনেকৈ বাবা মিঠা পাহাৰ হয় , তে নেকৈ তোমালোক সন্তান সক লেও মিঠা পিতা আৰু উত্তৰাধিকাৰক স্মৰণ কৰি
অতি মিঠা হ'ব লাগে "

প্ৰশ্ন: তোমালোকে এতিয়া কি বিধিৰে নিজক সুৰক্ষিত কৰি নিজৰ সকলো সুৰক্ষিত কৰি লোৱা ?

উত্তৰ: তোমালোকে কোৱা বাবা দেহ সহিত এয়া যি মূল্যহীন সামগ্ৰী আছে আমি নিজৰ সকলোবোৰ আপোনাক
দিওঁ আৰু আপোনাৰ পৰা পুনৰ তাত (ভৱিষ্যতত) সকলোবোৰ ল'ম। গতিকে তোমালোক যেন সুৰক্ষিত হৈ
গ'লা। সকলোবোৰ পিতাৰ চন্দুকত (বাকচত) সুৰক্ষিত কৰি দিয়া। এয়া হৈছে শিৱবাবাৰ সুৰক্ষিত বেংক।
তোমালোক বাবাৰ সুৰক্ষাত থাকি অমৰ হৈ যোৱা। তোমালোকে কালৰ ওপৰতো বিজয় প্ৰাপ্ত কৰা।
শিৱবাবাৰ হ'লা যেতিয়া সুৰক্ষিত হৈ গ'লা। বাকী উচ্চ পদ প্ৰাপ্ত কৰিবৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে।

ওঁম শান্তি। পিতাই সন্তানসকলক সোধে মৰমৰ সন্তানসকল, নিজৰ ভৱিষ্যতৰ পুৰুষোত্তম মুখ দেখিবলৈ পোৱানে? পুৰুষোত্তম
পোচাক দেখানে? এইটো বুজি পোৱানে যে আমি ভৱিষ্যত নতুন সত্যযুগী দুনিয়াত এই (লক্ষ্মী-নাৰায়ণ)ৰ বংশত আহিম
অৰ্থাৎ সুখধামলৈ যাম অথবা পুৰুষোত্তম হ'মগৈ! বিদ্যাৰ্থীয়ে যেতিয়া পঢ়ে তেতিয়া বুদ্ধিত নাথাকে জানো যে মই অমুক
হ'ম। তোমালোকেও জানা যে আমি বিষ্ণুৰ বংশত আহিম কিয়নো বিষ্ণুৰ দুটা ৰূপ লক্ষ্মী-নাৰায়ণ। এতিয়া তোমালোকৰ
বুদ্ধি অলৌকিক, অন্য কাৰোৰে বুদ্ধিত এই কথাৰ চিন্তন নচলিব। ইয়াত তোমালোকে জানা যে আমি সত্য বাবা,
শিৱবাবাৰ সংগত বহি আছোঁ। উচ্চতকৈও উচ্চ পিতাই আমাক পঢ়াই আছে। তেওঁ হৈছে আটাইতকৈ মিঠা। সেই মিঠা
পিতাক বহুত স্নেহেৰে স্মৰণ কৰিব লাগে কিয়নো পিতাই কয় – সন্তানসকল, মোক স্মৰণ কৰিলে তোমালোক এনেকুৱা
পুৰুষোত্তম হৈ যাবা আৰু স্তান ৰত্ন ধাৰণ কৰিলে তোমালোক ভৱিষ্যত 21 জন্মৰ কাৰণে পদমা পদমপতি হৈ যাবা। পিতাই
যেন বৰদান দিয়ে। বৰদান মিঠা-মিঠা প্ৰেমিকাসকলে অথবা মিঠা-মিঠা সুসন্তানসকলে প্ৰাপ্ত কৰিব।

মিঠা-মিঠা সন্তানসকলক দেখি পিতা আনন্দিত হয়। সন্তানসকলে জানে যে এই নাটকত সকলোৱে নিজৰ-নিজৰ ভূমিকা
পালন কৰি আছে। বেহদৰ পিতাইও এই বেহদৰ ড্ৰামাত সন্মুখত ভূমিকা পালন কৰি আছে। মিঠা পিতাৰ তোমালোক
মিঠা সন্তানসকলৰ আটাইতকৈ মিঠা পিতা সন্মুখত দৃষ্টিগোচৰ হয়। আত্মাইহে এই শৰীৰৰ ইন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা ইজনে-সিজনক
দেখে। গতিকে তোমালোক হৈছা মিঠা সন্তান। পিতাই জানে মই সন্তানসকলক বহুত মিঠা কৰি তুলিবলৈ আহিছোঁ। এই
লক্ষ্মী-নাৰায়ণ আটাইতকৈ মিঠা নহয় জানো। যেনেকৈ এওঁলোকৰ ৰাজধানী মিঠা, তেনেকৈ তেওঁলোকৰ প্ৰজাও মিঠা।
যেতিয়া মন্দিৰলৈ যায় তেতিয়া এওঁলোকক কিমান মিঠা ৰূপত চায়। মন্দিৰ খোলক আৰু আমি মিঠা দেৱতাসকলক দৰ্শন
কৰোঁ। দৰ্শন কৰোঁতাসকলে ভাবে এওঁলোক মিঠা স্বৰ্গৰ মালিক আছিল। শিৱৰ মন্দিৰতো কিমান টেৰ মনুষ্য যায় কিয়নো
তেওঁলোক অতিকৈ মিঠা। সেই অতি মিঠা শিৱবাবাৰ বহুত মহিমা কৰে। তোমালোক সন্তানসকলো অতি মিঠা হ'ব লাগে।
আটাইতকৈ মিঠা পিতা তোমালোক সন্তানসকলৰ সন্মুখত বহি আছে কিয়নো গুপ্ত হয়। এওঁৰ নিচিনা মিঠা অন্য কোনো
হ'ব নোৱাৰে। পিতা যেন মিঠা পাহাৰ হয়। মিঠা পিতাহে আহি তিতা দুনিয়াক পৰিৱৰ্তন কৰি মিঠা কৰি তোলে।
সন্তানসকলে জানে যে আটাইতকৈ মিঠা বাবাই আমাক অতিকৈ মিঠা কৰি গঢ়ি আছে। হবহ নিজৰ দৰে কৰি তোলে। যি
যেনেকুৱা হ'ব তেনেকুৱাই কৰি নুতুলিব জানো। গতিকে এনেকুৱা মিঠা হ'বৰ কাৰণে মিঠা পিতাক আৰু মিঠা
উত্তৰাধিকাৰক স্মৰণ কৰিব লাগে।

বাবাই বাৰে-বাৰে সন্তানসকলক কয় - মিঠা সন্তানসকল, নিজক অশৰীৰী বুলি বুজি মোক স্মৰণ কৰা মই প্ৰতিজ্ঞা
কৰিছোঁ স্মৃতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ সকলোবোৰ দুখ-ক্লেশ দূৰ হৈ যাব। তোমালোক সৰ্বদা স্বাস্থ্যৱান, সৰ্বদা ধনৱান হৈ
যাবা। তোমালোক অতি মিঠা হৈ যাবা। আত্মা মিঠা হৈ গ'লে শৰীৰো মিঠা প্ৰাপ্ত হ'ব। সন্তানসকলৰ এইটো নিচা থাকিব
লাগে যে অতি মৰমৰ পিতাৰ আমি সন্তান হওঁ গতিকে আমি বাবাৰ শ্ৰীমতত চলিব লাগে। অতি মিঠা বাবাই আমাক অতি
মিঠা কৰি তোলে। অতি মিঠা পিতাই কয় - তোমালোকৰ মুখৰ পৰা সদায় ৰত্ন উচ্চাৰিত হ'ব লাগে। কোনো ধৰণৰ তিতা
পাথৰ ওলাব নালাগে। যিমান মিঠা হ'বা সিমান পিতাৰ নাম উচ্ছৱ কৰিবা। তোমালোক সন্তানসকলে পিতাক অনুসৰণ
কৰা তেন্তে তোমালোকক আকৌ অন্য সকলোৱে অনুসৰণ কৰিব।

বাবা তোমালোকৰ শিক্ষকো নহয় জানো। তেন্তে শিক্ষকে নিশ্চয় সন্তানসকলক শিক্ষা দিব সন্তানসকল, সদায় স্মৃতিৰ তালিকা ৰাখা। যেনেকৈ বেপাৰী লোকসকলে ৰাতি হিচাপ-নিকাচ পৰীক্ষা কৰে। গতিকে তোমালোক হৈছা বেপাৰী, পিতাৰ সৈতে কিমান ডাঙৰ বেপাৰ কৰা। যিমানে পিতাক বেছিকৈ স্মৰণ কৰিবা সিমানে পিতাৰ পৰা সীমাহীন সুখ প্ৰাপ্ত কৰিবা, সতোপ্ৰধান হ'বা। সদায় নিজৰ ভিতৰত পৰীক্ষণ কৰিব লাগে। যেনেকৈ নাৰদক ক'লে আইনাত নিজৰ মুখখন চোৱা যে লক্ষ্মীক বৰণ কৰাৰ লায়ক হোৱানে! তোমালোকেও চাব লাগে আমি এনেকুৱা হোৱাৰ লায়ক হওঁনে! নহ'লে আমাৰ ভিতৰত কি-কি দুৰ্বলতা আছে, কিয়নো তোমালোক সন্তানসকল নিখুঁত হ'ব লাগে। পিতা আহিছেই নিখুঁত কৰি তুলিবৰ কাৰণে। গতিকে সততাৰে নিজক পৰীক্ষা কৰিব লাগে - মোৰ ভিতৰত কি-কি দুৰ্বলতা আছে? যি কাৰণে ভাবোঁ যে উচ্চ পদ প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰিম। এই ভূতবোৰক আতৰাবৰ কাৰণে পিতাই উপায় শুনাই থাকে। পিতাই বহি সকলো আত্মাকে নিৰীক্ষণ কৰি থাকে, কাৰোবাৰ দুৰ্বলতা দেখিলে তেওঁক কাৰেণ্ট (শক্তি) দিয়ে যে এওঁৰ এই বিধিনি আতৰি যাওক। যিমানে পিতাক সহায় কৰি পিতাৰ মহিমা কৰি থাকিবা সিমানে এই ভূত আতৰি গৈ থাকিব আৰু তোমালোকৰ বহুত আনন্দ হ'ব, সেইকাৰণে নিজক পুৰা পৰীক্ষা কৰিব লাগে - গোটেই দিনটোত মনৰ দ্বাৰা, বাণীৰ দ্বাৰা, কৰ্মৰ দ্বাৰা কাৰোবাক দুখতো দিয়া নাই? সাক্ষী হৈ নিজৰ চলন নিৰীক্ষণ কৰিব লাগে, অন্যৰ চলনো চাব পাৰা কিন্তু প্ৰথমতে নিজক চাব লাগে। কেৱল অন্যক চালে নিজৰ পাহৰি যাবা। প্ৰত্যেকেই নিজৰ সেৱা কৰিব লাগে। অন্যৰ সেৱা কৰা মানেই নিজৰ সেৱা কৰা। তোমালোকে শিৱবাবাৰ সেৱা নকৰা। শিৱবাবাতো সেৱাৰ বাবেই আহিছে নহয় জানো।

তোমালোক ব্ৰাহ্মণ সন্তানসকল বহুত মূল্যবান হোৱা, যি শিৱবাবাৰ বেংকত সুৰক্ষিত হৈ বহি আছে। তোমালোক বাবাৰ সুৰক্ষাত থাকি অমৰ হৈ যোৱা। তোমালোকে কালৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰি আছে। শিৱবাবা হৈ গ'লা যেতিয়া সুৰক্ষিত হৈ গ'লা। বাকী উচ্চ পদ পাবৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। দুনিয়াত মনুষ্যৰ ওচৰত যিমানেই ধন-সম্পত্তি নাথাকক কিন্তু সেই সকলোবোৰ শেষ হৈ যাব। একোৱে নাথাকিব। তোমালোক সন্তানসকলৰ ওচৰত এতিয়াটো একোৱে নাই। এই দেহো নাই। এয়াও পিতাক দি দিয়া। গতিকে যাৰ ওচৰত একোৱে নাই তেওঁলোকৰ ওচৰত যেন সকলো আছে। তোমালোকে বেহদৰ পিতাৰ সৈতে চুক্তি কৰিছা ভৱিষ্যত নতুন দুনিয়াৰ কাৰণে। এনেকৈ কোৱা যে বাবা দেহ সহিত এয়া যি মূল্যহীন সামগ্ৰী আছে সেয়া সকলো আপোনাক দিওঁ আৰু আপোনাৰ পৰা পিছত তাত সকলো ল'ম। গতিকে তোমালোক যেন সুৰক্ষিত হৈ গ'লা। সকলো বাবাৰ চন্দুকত সুৰক্ষিত হৈ গ'ল। তোমালোক সন্তানসকলৰ ভিতৰত কিমান আনন্দ থাকিব লাগে বাকী অলপ সময় আছে আকৌ আমি নিজৰ ৰাজধানীত থাকিমগৈ। তোমালোকক যদি কোনোবাই সোধে তেন্তে কোৱা, বাহ! আমিহে বেহদৰ পিতাৰ পৰা বেহদৰ সুখৰ উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছে! এভৰ হেন্দী ৱেল্দী (সৰ্বদা স্বাস্থ্যৱান ধনৱান) হওঁ। আমাৰ সকলো মনোকামনা পূৰ্ণ হৈ আছে।

পিতাই বুজায় - মিঠা সন্তানসকল, এতিয়া দেহী-অভিমানী হোৱা। যোগৰ শক্তিৰে তোমালোকে কাৰোবাক অলপমানো যদি বুজোৱা তেন্তে তেওঁৰ তৎক্ষণাত তীৰ লাগি যাব (জ্ঞানৰ প্ৰভাৱ পৰি যাব)। যাৰ তীৰ লাগি যায় তেওঁক একেবাৰে আঘাত কৰি দিয়ে। প্ৰথমতে আঘাত লাগে পিছত বাবাৰ হৈ পৰে। পিতাক স্নেহেৰে স্মৰণ কৰিলে পিতাও আকৰ্ষিত হয়। কিছুমানেতো একেবাৰে স্মৰণ নকৰে। পিতাৰ দয়া ওপজে তথাপিও ক'ব - সন্তানসকলৰ উল্লিতি হওক। প্ৰথম নম্বৰত আহক। যিমানে উচ্চ পদ পাবা সিমান সমীপত আহিবা আৰু সিমানে সীমাহীন সুখ পাবা। পতিত-পাৱন এজনেই পিতা, সেইকাৰণে এজন পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। কেৱল এজনে পিতাকে নহয়, লগতে আকৌ মিঠা ঘৰকো স্মৰণ কৰিব লাগে। কেৱল মিঠা ঘৰকে নহয়, বস্তু-সামগ্ৰীও লাগিব সেইকাৰণে স্বৰ্গ ধামকো স্মৰণ কৰিব লাগে। পবিত্ৰ নিশ্চয় হ'ব লাগে। যিমান সম্ভৱ সন্তানসকল অন্তৰ্মুখী হৈ থাকিব লাগে। বেছিকৈ বাণীত আহিব নালাগে, শান্ত হৈ থাকা। পিতাই সন্তানসকলক শিক্ষা দিয়ে মৰমৰ সন্তানসকল, অশান্তি বিয়পাব নালাগে। নিজৰ ঘৰ-গৃহস্থত থাকিও বহুত শান্তিত থাকা। অন্তৰ্মুখী হৈ থাকা। বহুত মিঠাকৈ কোৱা। কাৰো দুখ নিদিবা। ক্ৰোধ নকৰিবা। ক্ৰোধৰ ভূত থাকিলে স্মৃতিত থাকিব নোৱাৰিবা। পিতা কিমান মিঠা হয়, সেয়েহে সন্তানসকলকো বুজায়, বুদ্ধিক ব্ৰমিত নকৰিবা। বাহ্যমুখী নহ'বা, অন্তৰ্মুখী হোৱা।

পিতা কিমান মৰমিয়াল, পবিত্ৰ হয়। তোমালোক সন্তানসকলকো নিজৰ সমান পবিত্ৰ কৰি তোলে। তোমালোকে যিমানে পিতাক স্মৰণ কৰিবা সিমানে অতি মৰমিয়াল হৈ পৰিবা। দেৱতাসকল কিমান মৰমিয়াল যে এতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ জড় চিত্ৰকো পূজা কৰি আছে। গতিকে পিতাই কয় - সন্তানসকল, তোমালোক পুনৰ এনেকুৱা মৰমিয়াল হ'ব লাগিব। কোনো দেহধাৰী, কোনোধৰণৰ বস্তু অন্তিমত যাতে স্মৃতিলৈ নাহে। ইমান মৰমেৰে পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে, যাতে বহি-বহি প্ৰেমৰ চকুলো বৈ থাকে। বাবা, অ' মিঠা বাবা আপোনাৰ পৰাতো আমি সকলো পাই গ'লো। বাবা, আপুনি আমাক কিমান মৰমিয়াল কৰি তোলে। আত্মা মৰমিয়াল হৈ যায় নহয় জানো। যেনেকৈ পিতা অতি মৰমিয়াল পবিত্ৰ হয়,

তেনেকুৱা পবিত্ৰ হ'ব লাগে। বহুত প্ৰেমেৰে পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। বাবা, আপোনাৰ বাহিৰে আমাৰ সন্মুখত যেন দ্বিতীয় কোনো নাই। পিতাৰ সমান মৰমিয়াল কোনো নাই। প্ৰত্যেকেই সেই এজন প্ৰেমিকৰ প্ৰেমিকা হয়। গতিকে সেই প্ৰেমিকক বহুত স্মৰণ কৰিব লাগে। বাবাই শুনাইছে - সেই পাৰ্থিৱ প্ৰেমিক-প্ৰেমিকা একেলগে নাথাকে, এবাৰ দেখিলে বচ। গতিকে পিতাই কয় - মিঠা সন্তানসকল, মামেকম (কেৱল মোকেই) স্মৰণ কৰা তেতিয়া বৈতৰণী পাৰ হৈ যাব। যি মিঠা পিতাৰ দ্বাৰা আমি হীৰাৰ সদৃশ হওঁ এনেকুৱা পিতাৰ প্ৰতি আমাৰ কিমান প্ৰেম আছে। বহুত প্ৰেমেৰে পিতাক স্মৰণ কৰি ভিতৰত ৰোমাঞ্চিত হৈ পৰিব লাগে। যিবোৰ দুৰ্বলতা আছে তাক উলিয়াই পিয়ৰ ডাইমণ্ড (সঁচা হীৰা) হ'ব লাগে। যদি অলপমানো দুৰ্বলতা থাকে তেন্তে মূল্য কম হৈ যাব। নিজক বহুত মূল্যবান হীৰা কৰি তুলিব লাগে। পিতাৰ স্মৃতিয়ে উন্মাদ কৰি তুলিব লাগে। পাহৰিব নালাগে কিন্তু আৰু বেছিকৈহে স্মৃতিয়ে উন্মাদ কৰিব লাগে। বাবা-বাবা বুলি কৈ একদম শীতল হৈ যাব লাগে। পিতাৰ পৰা কিমান শ্ৰেষ্ঠ উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায়।

তোমালোক সন্তানসকলে এতিয়া নিজৰ দৈৱী ৰাজধানী স্থাপনা কৰি আছা, পুৰুষাৰ্থটো সকলোৱে কৰে। যিয়ে বেছি পুৰুষাৰ্থ কৰে তেওঁ বেছি পুৰুষাৰ পাৰ। এয়াটো নিয়ম হয়। স্থাপনা হৈ আছে। ইয়াক দৈৱী ৰাজধানী বুলি কোৱা বা বাগিচা বুলি কোৱা। বাগিচাতো ক্ৰমানুসৰি ফুল থাকে। কোনোটোৱে একেবাৰে উৎকৃষ্ট ফল দিয়ে, কোনোটোৱে কমকৈ ফল দিয়ে। ইয়াতো এনেকুৱা। কল্পৰ আগৰদৰে মিঠাও হৈ গৈ আছে, সুগন্ধিও হৈ গৈ আছে - পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি। ভিন্ন প্ৰকাৰৰ ফুল আছে। সন্তানসকলৰ এইটো নিশ্চয় আছে যে বেহদৰ পিতাৰ দ্বাৰা আমি স্বৰ্গৰ মালিক হৈ আছো। স্বৰ্গৰ মালিক হোৱাত সুখ বহুত হয়। গতিকে পিতাই বহি সন্তানসকলক চায়। ঘৰৰ ওপৰত গৰাকীৰ দৃষ্টি থাকে নহয় জানো। চায় এওঁৰ মাজত কি-কি গুণ আছে। কি-কি অৱগুণ আছে। সন্তানসকলেও জানে, সেইকাৰণে বাবাই কয় - নিজৰ দুৰ্বলতা নিজে লিখি আনা। সম্পূৰ্ণটো কোনো হোৱা নাই, হয় হ'বতো লাগিব। কল্প-কল্প হৈছা। পিতাই বুজায় - সকলো দুৰ্বলতা মুখ্য হৈছে দেহ-অভিমান। দেহ-অভিमानে বহুত অশান্ত কৰে। অৱস্থাৰ উন্নতি হ'ব নিদিয়। এই দেহকো পাহৰিব লাগে। এই পুৰণা শৰীৰ এৰি যাব লাগিব। দৈৱী গুণো ইয়াতেই ধাৰণ কৰি যাব লাগিব। যাব লাগিব গতিকে কোনো ধৰণৰ দাগ (খুঁত) থাকিব নালাগে। তোমালোক হীৰা হোৱা নহয় জানো। কি-কি খুঁত আছে সেয়াতো জানা। সেই হীৰাতো খুঁত থাকে কিন্তু তাৰ পৰা খুঁত উলিয়াব নোৱাৰে কিয়নো জড় হয়। তাক আকৌ কাটিবলগীয়া হয়। তোমালোকে হৈছা চৈতন্য হীৰা। গতিকে যিবোৰ খুঁত আছে তাক একেবাৰে উলিয়াই নিখুঁত পিছলৈ হ'ব লাগিব। যদি খুঁত উলিয়াই নেপেলোৱা তেন্তে মূল্য কম হৈ যাব। তোমালোক চৈতন্য হোৱা কাৰণে খুঁতবোৰ উলিয়াব পাৰা। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

* ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ :-**

(1) যিমান সম্ভৱ অন্তৰ্মুখী হৈ, শান্তিত থাকিব লাগে, বেছিকৈ বাণীত আহিব নালাগে। অশান্তি বিয়পাব নালাগে। বহুত মিঠাকৈ ক'ব লাগে, কাকো দুখ দিব নালাগে, ক্ৰোধ কৰিব নালাগে। বাহ্যমুখী হৈ বুদ্ধি ভ্ৰমিত কৰিব নালাগে।

(2) নিখুঁত হ'বৰ কাৰণে সততাৰে নিজক নিৰীক্ষণ কৰিব লাগে যে মোৰ মাজত কি-কি দুৰ্বলতা আছে? সাক্ষী হৈ নিজৰ চলন পৰীক্ষা কৰিব লাগে। ভূতবোৰক আতৰাই পেলোৱাৰ উপাই উলিয়াব লাগে।

বৰদান: অনুভৱৰ শক্তিৰ দ্বাৰা মিঠা অনুভৱ কৰোঁতা সদায় শক্তিশালী আত্মা হোৱা
অনুভৱৰ শক্তিয়ে বহুত মিঠা অনুভৱ কৰায়- কেতিয়াবা নিজক পিতাৰ নয়নৰ মণি আত্মা অৰ্থাৎ নয়নত সমাহিত হৈ থকা শ্ৰেষ্ঠ বিন্দু বুলি অনুভৱ কৰা, কেতিয়াবা মস্তিষ্কত জিকমিকাই থকা মস্তক মণি, কেতিয়াবা নিজক ব্ৰহ্মা পিতাৰ সহযোগী সোঁ-হাত স্বৰূপ, ব্ৰহ্মাৰ ভূজা বুলি অনুভৱ কৰা, কেতিয়াবা অব্যক্ত ফৰিস্তা স্বৰূপ বুলি অনুভৱ কৰা.....এই অনুভৱৰ শক্তিক বঢ়োৱা তেতিয়া শক্তিশালী হৈ যাব।
পিছত সৰু দাঁগো স্পষ্টকৈ দেখা দিব আৰু তাক পৰিৱৰ্তন কৰি ল'বা।

স্লোগান: সকলোৰে অন্তৰৰ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত কৰি থাকা তেতিয়া তোমাৰ পুৰুষাৰ্থ সহজ হৈ যাব।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!

ব্ৰহ্মা পিতাৰ সমান হ ' বলৈ বিশেষ পুৰুষাৰ্থ

যেনেকৈ ব্ৰহ্মা পিতাই বীজৰূপ অৱস্থা অৰ্থাৎ শক্তিশালী অৱস্থাৰ বিশেষ অভ্যাস কৰি গোটেই বিশ্বক কিৰণ দিছিল এনেকৈ পিতাক অনুসৰণ কৰা কিয়নো এইটো অৱস্থাই লাইট হাউচ, মাইট হাউচৰ কাৰ্য কৰে। যেনেকৈ বীজৰ দ্বাৰা স্বতঃ গোটেই বৃক্ষই পানী পাই যায়, এনেকৈ যেতিয়া বীজৰূপ অৱস্থাত স্থিত হৈ যাবা তেতিয়া আপোনাআপুনি বিশ্বই লাইট ৰূপী পানী প্ৰাপ্ত কৰিব।